

Οι γιατροί μιλούν για θαύμα και... εκείνος για την Αγία Αναστασία

(06/12/2005 18:27)

Στύλος Ορθοδοξίας

Σε εποχές που ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι στρέφονται προς τα γήινα και αγνοούν και περιφρονούν και αμφισβητούν την ουράνια πολιτεία, σε εποχές που λησμονούν τον Δημιουργό, Εκείνος δεν παύει να δείχνει δια του υιού Του και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού και των Αγίων του, την αγάπη Του. Δεν παύει να φροντίζει, με το μοναδικό τρόπο που Εκείνος γνωρίζει, αυτούς που τον αναζητούν. Δεν παύει να καλεί ως καλός Ποιμένας τα απολωλότα πρόβατα, ενισχύοντας την πίστη τους. Δεν παύει να γιατρεύει, να κατηχεί και να οδηγεί το πιο τέλειο δημιούργημά του μέσα από σειρά ανεξήγητων, για πολλούς από εμάς, γεγονότων, που συνηθίζεται να ονομάζουμε σήμερα θαύματα.

Σε καιρούς λοιπόν γενικής αμφισβήτησης και κλονισμού της πίστης, ο καλός Θεός συνηθίζει να μιλά και να επικοινωνεί με τρόπο θαυματουργικό, ώστε οι πιστοί που γεύονται τη δωρεά της Χάρης του Υψίστου, να αποκτούν βιώματα τέτοια, τα οποία καθιστούν ακλόνητη την πίστη τους. Όλοι λίγο-πολύ οι Χριστιανοί έχουμε γευθεί και ζήσει –αν και δεν την αξίζουμε- τη θεία χάρη, έχουμε βιώσει στην προσωπική μας ζωή το θαύμα. Και οι περισσότεροι από εμάς δεν παύουμε να το αναζητούμε μέχρι και την τελευταία αναπνοή μας. Το θαύμα που αποκλειστικά παρουσιάζει στο τεύχος αυτό ο «Σ.Ο.» (Στύλος Ορθοδοξίας) σχετίζεται με ένα 35χρονο νεαρό, ο οποίος χτύπησε πολύ σοβαρά με το όχημα που οδηγούσε, και ενώ οι γιατροί είχαν σηκώσει τα χέρια ψηλά και περίμεναν το βέβαιο κατ' αυτούς θάνατο, εκείνος έζησε το θαύμα μέσα από την θεία παρέμβαση της **Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας**.

Τρία χρόνια μετά το θαυματουργικό γεγονός πήραμε την άδεια του νεαρού καλού φίλου και συνεργάτη να δημοσιεύσουμε το θαύμα, υπό την προϋπόθεση πως δεν θα δημοσιεύσουμε τα στοιχεία του. Και αυτό, γιατί δεν επιθυμεί να γίνει «τροφή» στα τηλεοπτικά κανάλια και σε κάθε λογής «περιέργους» σύγχρονους αμφισβητίες της αδιάλειπτης παρουσίας του Θεού. Η διήγηση του αγαπητού Κώστα, συνδέεται, όπως ήδη αναφέραμε με την Αγία Αναστασία τη Ρωμαία τη μνήμη της οποίας η Αγία Εκκλησία μας τιμά στις 29 Οκτωβρίου. Λείψανα της Αγίας σώζονται στην Ιερά Μονή του Οσίου Γρηγορίου στο Άγιο Όρος. Στο μοναστήρι μάλιστα στις 12 Νοεμβρίου (29 Οκτωβρίου με το Παλαιό Ημερολόγιο) γίνεται μεγάλο πανηγύρι. Η εορτή αυτή έχει αποκτήσει εδώ και τρία χρόνια για έναν εκλεκτό φίλο και συνεργάτη του «Σ.Ο.» ξεχωριστή σημασία, αφού δια μέσου της Αγίας Αναστασίας βίωσε το θαύμα κατά τέτοιο τρόπο που άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια στη ζωή του. Βέβαια ο στενός κύκλος του αλλά και ο ηγούμενος της Μονής Οσίου Γρηγορίου αρχιμανδρίτης π. Γεώργιος Καψάνης, γνωρίζουν τα στοιχεία και εκ της διηγήσεως θα κατανοήσουν σε ποιον αναφέρεται η διήγηση.

Το ατύχημα:

Ο νεαρός Κώστας, πατέρας δύο ανήλικων παιδιών, επέστρεφε από την Αθήνα, στην πόλη που κατοικεί στις 11 Σεπτεμβρίου 2002, με τη μοτοσικλέτα μεγάλου κυβισμού. Είχε μόλις τακτοποιήσει ορισμένες εργασίες και επέστρεφε καταπονημένος. Κατά τη διαδρομή, η μοτοσικλέτα ανατρέπεται και ο ίδιος στην κυριολεξία απογειώνεται και πέφτει με ορμή σε μια κολώνα. Η σύγκρουση, όπως διηγείται ο ίδιος προκαλεί θραύση στη λεκάνη και στα πλευρά και στις απολήξεις των πέντε χαμηλών σπονδύλων της σπονδυλικής του στήλης. Μία εκ των απολήξεων κόβει μία φλέβα, η οποία προκαλεί σύμφωνα με τη διάγνωση των θεραπόντων ιατρών οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα από την εσωτερική αιμορραγία. Το γεγονός αυτό έκανε τους γιατρούς να σηκώσουν στην κυριολεξία τα χέρια, αφού τέτοια περίπτωση δεν δεχόταν χειρουργική επέμβαση. Μετά την πάροδο 24ωρών στην εντατική, ο Κώστας εξαντλημένος από την απώλεια αίματος οδηγείται στο χειρουργείο. «Ήμουν ετοιμοθάνατος, είχα χάσει τρία κιλά αίμα, όταν οι γιατροί αποφασίζουν να κάνουν μια προσπάθεια σωτηρίας. Με χειρουργούν στην κοιλιακή χώρα για να μην αφήσουν να πεθάνω όπως οι ίδιοι, είπαν αργότερα, χωρίς ιατρική προσπάθεια. Η εγχείρηση αποτυχαίνει, αφού δεν κατάφεραν να φθάσουν στο σημείο που χρειαζόταν και απλώς περίμεναν, όπως έλεγαν, να πεθάνω», διηγείται εμφανώς συγκινημένος σήμερα ο Κώστας.

Το ανεξήγητο:

Κατά περίεργο, όμως τρόπο, και ενώ οι δικόι του ανέμεναν το μοιραίο, ο Κώστας, έζησε. «Η φλέβα έκλεισε μόνη της και οι γιατροί μιλούν μέχρι σήμερα για θαύμα», λέει. Ο νεαρός πατέρας παραμένει στο νοσοκομείο επί δέκα ημέρες. Γυρίζει εν συνεχεία σπίτι του και μετά την πάροδο 15 ημερών περνά και πάλι το κατώφλι του νοσοκομείου για μια ακόμη επέμβαση, με την οποία καθαρίζεται το αιμάτωμα. Στις 26 Οκτωβρίου του 2002, ανήμερα του Αγίου Δημητρίου, επιστρέφει

στο σπίτι, στη καλή σύζυγο του και τα δύο κοριτσάκια του. Η βελτίωση στην υγεία του, όπως ομολογεί ο ίδιος είναι ραγδαία. Μέχρι το σημείο, αυτό τίποτε δεν του είχε προκαλέσει εντύπωση.

Η συνομιλία με την Αγία:

Τα ξημερώματα της 29ης Οκτωβρίου, όμως ένα όνειρο ή όραμα αλλάζει τη ζωή του, αφού δίνει την απάντηση σ' αυτό που οι γιατροί αποκάλεσαν ομόφωνα θαύμα. Να πως διηγήθηκε ο ίδιος, το όνειρο αυτό. «Βλέπω μία κοντή και πολύ νεαρή κοπέλα, που φορούσε ένα σκούρο γκριζωπό ράσο και ένα μαντήλι-κάτι σαν κουκούλα-στο κεφάλι να με πλησιάζει. Δεν μπορούσα, ωστόσο, να διακρίνω το πρόσωπό της. Εξέπεμπε, όμως η παρουσία της μια εξαιρετική γλυκύτητα. Περπατούσε χιαστά πάνω από ένα τεράστιο φίδι¹, για το οποίο έδειχνε αδιαφορία. Εντύπωση μου προκαλούσε και το χρώμα του ουρανού αλλά και το πρωτόγνωρο –αλλόκοτο-πρωτοφανές φως της ημέρας. Πριν προλάβω να την ρωτήσω ποια είναι σταματάει σε μία απόσταση 4-5 μέτρων και μου λέει. **«Είμαι η Αγία Αναστασία. Εγώ σε έσωσα»**. Το ύφος της έδειχνε πως δεν έκανε κάτι σπουδαίο, πιθανόν για να μην νιώσω υποχρεωμένος για την πράξη της. Με ιδιαίτερα προκλητικό και δύσπιστο ύφος την ρωτώ. «Γιατί με έσωσες;» Και εκείνη με ύφος που έδειχνε πως απλώς ακολούθησε κάποια εντολή μου απαντά: **«Γιατί μου το ζήτησε η Παναγία»**. Όπως αναφέρει, ο Κώστας κατά τη διάρκεια της συνομιλίας η παρουσία της Αγίας Αναστασίας είχε δημιουργήσει στην όλη ατμόσφαιρα μια εξαιρετική γλυκύτητα.

Έκδηλα συγκλονισμένος από το όνειρο-όραμα ο Κώστας σηκώνεται και τηλεφωνεί σε ένα γνωστό του και φίλο του μοναχό. Εκείνος στην κυριολεξία ξαφνιάζεται από το πρωινό τηλεφώνημα. Ο Κώστας αποκρύπτει το όνειρο του και απλώς ρωτά τον μοναχό. «Ξέρεις τίποτε για κάποια Αγία Αναστασία;», Όπως μας λέει, μέχρι τότε είχε ακούσει για την Αγία Αναστασία τη Φαρμακολύτρια, αλλά ουδέποτε την είχε επικαλεστεί. «Ποια Αγία Αναστασία, τη Ρωμαία που γιορτάζει σήμερα;» απαντά ο μοναχός. Η απάντηση του μοναχού, συγκλονίζει ακόμη περισσότερο τον Κώστα. Αποφεύγει, όμως να πει, οτιδήποτε για το όνειρο.

Λίγες ημέρες, αργότερα ο Κώστα δέχεται ένα τηλεφώνημα, από γνωστό του ιερωμένο, ο οποίος ενδιαφέρθηκε να μάθει για την πορεία της ανάρρωσής του. Κατά τη συζήτηση, του αναφέρει πως όταν συναντηθούν, θα του αναφέρει ένα όνειρο με την Αγία Αναστασία τη Ρωμαία, προκειμένου να λύσει ορισμένες απορίες του. Η επιμονή όμως του ιερωμένου να του πει περί τίνος πρόκειται έκαμψε τον Κώστα, που του είπε εν τάχει τι είχε συμβεί. «Κώστα, ξέρεις που βρίσκομαι αυτή τη στιγμή και γιατί επέμεινα να μου πεις;» είπε ο ιερωμένος. Και πρόσθεσε χωρίς να αναμένει απάντηση. «Είμαι στη Ιερά Μονή Γρηγορίου, στο Άγιο Όρος και σε λίγο πρόκειται μαζί με άλλους προσκυνητές να προσκυνήσουμε το Άγιο λείψανό της, το οποίο βρίσκεται στη Μονή». Για δεύτερη φορά ο Κώστας συγκλονιζόταν. «Καταλαβαίνεις το σόκ που έπαθα», μας λέει.

Λόγω, της εργασίας του ο Κώστας επισκέπτεται σχεδόν σε καθημερινή βάση Ιερούς Ναούς και μοναστήρια. Έτσι, τον Απρίλιο του 2004, εξιστορούσε σε ένα μοναχό, έξω από την πύλη του μοναστηριού του στο Λουτράκι της Κορινθίας το όνειρο. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας, περνά κάποιο αυτοκίνητο. Ο οδηγός του και η μικρή κόρη του ήταν γνωστοί στο μοναχό. Τον χαιρετούν και καθώς απομακρύνονται ο μοναχός λέει στον Κώστα. «Αυτός ο κύριος Κώστα έχει τάμα να χτίσει ένα εκκλησάκι στην περιοχή προς τιμή της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας. Και γι' αυτό την κόρη του την ονόμασε Αναστασία».

Όλα αυτά έχουν στην κυριολεξία προκαλέσει ακλόνητα θεμέλια πίστης στον Κώστα και στην οικογένεια του αλλά και στους φίλους του. Ο ίδιος φροντίζει να μην λείπει στο πανηγύρι που γίνεται προς τιμήν της Αγίας Αναστασίας κάθε χρόνο στη Μονή Οσίου Γρηγορίου και διατηρεί μια σχέση επικοινωνίας με την Αγία Αναστασία μέσω της καθημερινής προσευχής του. Το βέβαιο είναι πως αυτή η γνωριμία του με την Αγία Αναστασία του άλλαξε ολόκληρη τη ζωή. Μέσω της γνωριμίας αυτής, έθεσε προτεραιότητα στο θέλημα του Χριστού και βιώνει καθημερινά το θαύμα της Ορθόδοξης πίστης. Δόξα τω Θεώ!

Συντάκτης: Θεοπούλα Παναγιώτου

Πηγή: Στύλος Ορθοδοξίας (Τευχ. Νοεμβ. 2005)

Και στο διαδίκτυο: <http://www.orthodoxia.gr/show.cfm?id=799&obcatid=3>

¹ Το φίδι, το οποίο πατούσε η Αγία, υποδηλώνει τον αρχαίο όφη (Σατανά) που πλανά τους ανθρώπους από την εποχή των πρωτοπλάστων, θέλοντας την καταστροφή τους. Η Αγία το καταπάτησε όσο ζούσε μέσω του Μαρτυρίου της, και έτσι της δόθηκε εξουσία εναντίον του, ώστε να ιατρεύει όσους υπήρξαν θύματά του. Στην σύγχρονη εποχή, ο γέροντας Πορφύριος ομολογεί ότι είδε αρκετές φορές δαίμονα να ψιθυρίζει στο αυτί νέων που οδηγούσαν δίτροχα, ασύνετα λόγια για να τους προκαλέσει έμμεσα ατύχημα, μια που δεν του επιτρέπεται να το κάνει άμεσα. Βέβαια σ' αυτό παίρνει εξουσία από την πνευματική αδιαφορία μας ή χαλαρότητα. (ΛΜΔ)